

Ferat Atalay

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anavatan Toprakta Yatan

Burasi bizim ana vatanimiz.Baksaniza koyun koyuna sehit yatanimiz.Kurdun Turkun Lazin topragin her kösesinde kanlarimiz. Arap Asuri Keldani rengarenktir günül bahcesi. Hanefisi Sünisi Alevisi arti esittir bir topluluk kardescesi.Ve parsel parsel böldüler herkesi.Yoktur dünyanın bir yerinde tarihcesi. Asagidan Yukaridan Sagdan Soldan.El ele tutusalim zeybekten horundan halaydan.Kuzeyden Guneye Dogudan Batiya.Birdik hepimiz taki dunyalar savasindan.Mezar taslarimiz bir olmasada ibadet yerimiz gayri olsada yazgilarimiz iri olsada cehenem yahuta cennetlik olsakta. Gidecegimiz tektir yer bizim.Medeniyet medeniyet medeniyet sonuna kadar ebediyet.Dünler bugünler mahpus esitlik özgürlük yarinlara hürriyet

Ferat Atalay

Ben Delı Mıyım

Gün doğarken penceremde her yeni bir gün. Ötüyor gül
bahcemde kederli bahtsız bül bül. Yasiyorum yalnızlığı
yüregim deki sürgün. Ölümü bekliyorum her gün
neredesin be ecel. Her gün yeni bir gün benim için zaten ölüm.
Yasım yetmiş isim bitmiş kimim kimsem kalmamış. Konusurum aynalarla
ehh artık yüksünmüşler benden. Zaten onlara bakacak ne yüzüm ne de özüm .
Günleri ayları ve hatta yılları bilmem . Bir keresinde
aynadaki moruk bana cirkin baktı . Bastonumla sıraakkk ayaklarımın
önüne indirdim . Onu özledim bir ömür beraberdik ahh ben bu kafamı.
Yerine yeni parlak yüzlü bir ayna getirdim . İkimizde bir birimize
yabancı idik acıcası. Sarabi actım iki kadeh doldurdum
Ona bakmadan konustum konustum ve hep ben Konustum bana
sesini hiç çıkmadı . Ve bir gece onu hayalet olduğunu fark
ettim. korktum altımı islatırcasına korktum.
Onunla sabah mutlaka konuşmam gerek düşündüm. Karsısına yan dikildim ve
ürkekçe kaldırdım basımı. Baktım oda bana aynı derecede aynı şekilde bana
. Sonra doğruldum taklidimi yapıyor deyus .
Şuratına tükürdüm o benim ve onu da al aşağı ettim.

Ferat Atalay

Bensiz

Bensiz dogan ve batan gunes. Doguyor buyuyor cocuklar
annesiz Denizlerden kopup gelen dalgalar yuregimden gec.
Dunuyor dünya aslında varmiyim yokmuyum belirsiz .
Oyle bir yanginki okyanuslar birer hic Bensiz yaslanan agaclar
kabuklarında yıllar Bensiz olen sevgilim topragini oksayamadi ellerim Bensiz
acilan solan yuzler ve cicekler Elin topraklarında mahkum kendi
ulkemden surgun

Ferat Atalay

Çocuklar Yarınlarımız

Ey yücelerin yücesi çözölemiyor kainat,in bilmeçesi.felsefenin bilimin bilinsinki sendedir neticesi.Duy feryadları Annelerin ve çocuk,larının sesi.Gidenin ardından gelen torak,tir sifresi.Ey yeri ve Gökkubbeyi yaran.Bihabermisin aşağıdan olanlardan.Bakmakla olmuyor yukarıdan.Tut ellerinden çocukların acıktan yoksulluktan savastan.Dinsizi Hristiyanı yada Müslüman tektedir iman Siyahi beyazı sarısını esmeri mekkedir kiblemiz doğruluk yeri

Ferat Atalay

Gitme

Beni terkedipte uzaklara birakip terketme.Ömrümü ömrüne katarim büyük bir sevice.Yeterki sen nazli yarim kal benimle. Gider isen eger ziyan olurum düserim dertten derde.Tek basima yasamak neye yarar.Hepten olurum sensizlikten tarumar.Yitirim aklima verir bana zarar.Yoksa bulamam kendimi senden gecse de kac bahar. Karanliklara gömülürüm olur zihnim ham hayal.Ayak baglarina olurum sana hal hal.Ve gun gelir o gun ahireteki mekan.Cehenemin benim olsun cennetimde sen kal

Ferat Atalay

Göç

Yıl bin dokuz yüz doksan üç. Bunun adı göç. Geldiler ansızın bir seher vakti kımıl kımıl.Cevirdiler namluların uçlarında süngü, buna karşı durmak ne güç,.Başakta hasat,evler kat,kat.ahırda at ateşe verdiler. Ne külu kaldı nede bir avuc toprak.Kimilerini bir yere topladılar,ayaklar çıplak.üzerlerinde terli yirtik paç.ve kimileri bir yerlere kaçışıyor.Bir telaş. sırtlarında yürekleri alınlarında ter. gözleride yaş. Bıraktılar, her birini her birine muhtaç.Bebekler kundakta,çığlık anneler feryat ta üşüş.Babalar zülümde ayaklar,piş ağızlarda kalmadı. dış..yazıktır demediler,vurdular eyelendiler. her yer kan.Nedir bu feryat figanların icinde boğan .Dinimize imanımıza sövüp sayan.Karşımıza dikilmişler şarlatan, okuyorlar.ezan,can, mı dayanır.yok,sa canan.hangimiz kanarız,buna derler, kardeşiz aynı kandan

Ferat Atalay

Istasyondaki yabancı

Gecenin zifiri karanlığında, ne beklediğini bilmeyen bekler yabancı .Sonbaharın sancılı ayazında ,Sokak lambasının direğinin altında sigaranın son demini içine çekip çekip bütün dertlerini ve acılarını sigaradan Cikartmaya çalıştığı besbeliydi aslında onun saat kaçta ve nereye hangi trenle gideceği anlaşılır değildi.bu esrarengiz yabancı gelen geçen ve giden yolcuların dikkatlerini üzerine çekiyordu.Bir seksenbeş boylarında ve altmışbeş yetmiş yaşlarında denebilecek yaşlardaydı. aslınında hayat onu yaşından daha yaşlı hale getirmişti ,oldukça zayıf ve iyi beslenmediğide halinden kolayca farkedilirdi ,yüzü kemikli ve yeşilimsi gözleri adeta kafasına gömülmüş gibi duruyorlardı.ağzında sayılabilecek bir tek diş dahi kalmamıştı ,ağzını açıp kapattığında alt çenesi kıvrımlı burnuna değip değip duruyordu .kulak memeleri normalinkinden daha uzunlardı,yanakları kavisliydi yanağının sol tarafı derin bir damga izi duruyordu .kafasında rengi iyice solmuş lengeri şapkası kırılmış saçları şapkasın altından kulakları geçebilecek uzunlukta ve kıvrım kıvrırdılar .çökmüş yanaklarından ince tüylü sakaları bir karıştı ve uzun kahve renkli paltosu kollarının dirsek kısmında siyah yamalı idi . Gri renginden pantolon ıspanyol paça ayaklarında sivriborun bot botların önü oldukça kalkık duruyorlardı . Ve sıkça cebinden cep saatini çıkartıp bakıp sonra kafasına vuruyordu. Lambanın Işık'larından faydalanarak birde elinde küçük bir aynası vardı aynaya bakıyordu ,daha sonra aynaya tükürüyor du,zaman ona aykırı harem ediyordu gibisinden isyanı vardı ,uzun uzun tren bekleyişimden bu ilginç adamı izlemekten vakit aslında unca uzun gelmemişti ,Bir yazarın arayıp bulamayacağı hikaye öneme gelmişti ,diyordum kendime onunla konuşmaya karar vermiştim ,oturduğum iskembeden kalkıp onun yanına gittiim ,o ise oturduğu yerde kafasını dizlerinin arasına koyup çok derin düşünceler içerisindeydi .her iki ayağıyla yerdeki taşları bir yere toplatıyordu ve sonra tekrar sağ ayağıyla taşları dağıtıyordu .onun önünde bir müdet bekledikten sonra birden gözleri ayaklarıma kaydı.şapkasını sağ işaret parmağı ilehafifçe yukarıya kaldırdı.sol gözünü kapatarak sağ gözüyle açık beni ayaklarımdan başıma kadar önce bir sözdü,ona merhabalar nasılsınız diye sordum? kendisi öhü öhü iki kez üstüste gırtlığında sanki bir düğüm varmış gibi boğuk bir sesle merhabalar evlat dedi .sigararan var mı sordu bana paketten bir tane çıkartıp ona uzatım alıp kulağının arkasına koydu .bir tane daha istedi ve bir tane daha verdim sonra paketi istedi ,cebimden çıkartıp verdim.karnın aç mı diye sordum ,bana teşekkür etti .Hangi yöne yolculuk sorduğumda bana cevabı çok tuhaf oldu ceheneme gidecem ama daha tönel kazacaklar yol yapacaklar ve birde benim gelmem için tünel boyunca meşaleleri yakıp beni öyle karışılacaklar zebaniler.tren hazır olduğunda o zaman bende gidecem,gideceğim tek yer orası dedi , Ne kadar şakacısınız dedim kendisine .bak bana evlat dedi Hayatı şakalamaya o güzel yıllarıda baltalamaya gelmez .,heleki genç ilken doğruları ve yanlışları birbirinden iyi ayır .zamanın değerini bil ,bilki gençliğini bulunmaz bir hazine olarak gör .zaman insanın en değerli dostu ve aynı zamanda düşmanıdır.gün doğuşu ve batışı bir ömüroldüğünuda unutma .!Gençlikte ettiklerini yaşlandığında biçimezisen ,bak gör yaşlandığında senin halin şimdiki gördüğündür. Dedikten sonra uzun bir off çektii aslında anlatacağı çok şeyler var olduğu beliydi .Kulağın arkasındaki sigarayı aldı yaktı ,ona verdiğim sigaradan bir tanesini çıkarıp bana uzatı al benim sigaramın dumanından yararlanma dedi .içimde bir gülümseme tuttu ,benim trenim ha bugün ha yarın gelir son treni kaçırmamak için burada bekliyorum çünkü sıradaki tende belki zebaniler beni görmeden suyun bulunduğu vagona binersem o zaman cehenemden cennete geçmiş olurum .Ben nasıl yani ?

Ferat Atalay

Keyfine Bak

Kendini gece,nin keyfine birak
zevklen
iliklerinde raks etsin at deviren meyden
diktirenler mezarlarında toprak
bahtsız sana mi kalir be kafasiz
kesesiz sikesiz umudumuzda olmasin saltanat
olsun sen sakrak
kendine dert maraz.Ruhun arinir vallahi kahirlarini sat
kalk oyna zipla oyna zipla

Oyna zipla ye ic
Yarini yarinlara bugunleri yak
Kefene cep
Suleyman taht'sız,Hürrem

Varsin ne var ise bugun
Gecenin karanligina gom izdiraplarini et me
Haydi

Ferat Atalay

Keynek

Keynek govend me bıgır yevdı to çino lastık to diren tor bıgıro.in veyve eyma niyo
,davul tor bıkovı mezgı to vengo.

Ferat Atalay

Seviştiğimiz Adalar

.....yar yar sar beni diyar diyar.mevsimler hüzünlü sen,sizim yine ilk bahar.açılır yanaklarında,gül goncalar.sevişirim sen gibi ben ve rüzgar.nefesin nefesime,tennin tenimi okşar,kuşların kanadına adını yazdım,silinmesin bir daha yüreğime kazdım.karaca oğlanın telinde aşkı saz,dın.aşıkların bağrında çıkar avaz, dın.duysun dağlar taşlar seni çarpar kalbim.yürüyorum kaldırımlarda,adım adım.sesiz ve sensiz sokaklarda kaldım.dostlarımdı geceler ve meyhaneler mekanım.içtiğim şarap,tı içindeki kabın.sarılıp yattığım şişşeler bağrına bastım.ve yastığım,dı ayakkabılarıım.hayal meyal,uyandım düşlerimde sen vardın.sen ve ikimiz elin elimde,seviştiğimiz adalar.sabahın seherinde kalkar, balıkçı takalar.denizin mavisinde yüzüme güneş doğar.göklerde martılar uçar ada.ya kunar.kıyılarında nem ve yusun kokar.dökülür ağaçlardan sarardı yapraklar.bağrımda kor gibi ateş yanar.açılısın yollar,aralansın kapılar.bitsin, bitsin acılar. olmasın ayrılıklar.her bekleyişimdi seni son bahar.

Ferat Atalay

Sürgün

ne tarla kaldı ne karasaban.ne öküz kaldı nede babam.yakıldı yıkıldı evlerin üstü iş ve duman. evimizi bağımızı tarlalarımızı etiller talan. hapis işkence sürgün.yollara dağlara verdiler her bir gün. gavur sürüsü değildik biz,bunu bize yaşatan müslüman. nerede o güzel günler. nerede o ahpaplar. artık dönmez geriye o güzel yıllar.gitti memleket gitti sevdalar yok artık o eski dostlar.vatan benim vatan sensin vatan o.haram ettiler bize hiç değer miydi bu. şimdi uzaklardayım hem, de çok yardan yurttan dosttan.hani olur ya içi hüzün dolar insan,şimdi ben kime dert yanam.

Ferat Atalay

Taşlı Evin Evsizi

Ondukuzunda asik oldum.Yirmisinde askere mars tuttum.Yirmibirinde es buldum.Yirmibesinde boy boy velet.Dilegim kime kimselere olmasinlar külfet.Allah versin ocagima güc ve bereket.Evin icine ates düstü alsana dag gibi dert.Tanri dusmanima vermesin böyle zeval i afet.Koptu hayatimdan yar benim en muhimim nimet.Adim adim karanliga saptanan kendi hücremde müebbet.Nerdeyim nerelerdeyim kimim ben ulan kimim.Kendimi tevvekül edecegim kadar daye,siz cocuklarimin izdirabindayim.Dipsiz koyularda cehhenem den daha ötürü icimde bir yangin.Cocuklarim cocuklarim annem ve ozlem.Yar ellerde muhacir derbeder harab oldum. Suursuz duygularimla geceye yol oldum bir telasim.Bulutlar ay,i gölgelemisti yildizlar benden daha hazin.Sag elimde agactan oyma bavulum sol elimde boynu bükük yanik sigaram.Kirik dökük bittik düslerim. Bavulumda iki cift gömlek bir,de ekmek oda iki dilim.Gece benden ben geceden daha helak.Yürüyorum yilların yorgunlугundan harab olmus kaldirimlar. Yolun kenarında binlerce yatan tassiz mezarlar. Üstlerinde ne bir bitki nede bir sevgi gölgesiz kupkuru agaclar. Yürüyorum yürüyorum bilmeden durdurak Egik basima düşünceler saplanır sanki birer ok.Kendimi evin icinde buldum olmusum adeta bir direk.Öylece kala kaldim öyle sefil ve donuk. Karsimda duran aynaya baktim kendimi bulamadim kendimden.Ellerim karyolanin basında beynimde uyku uyanik ucurum.Dalmistim derin karanlıklara bakıyor gozlerim.Sarilmistim beyaz gül desenli yastigim.Yillar gecse de kokardi hâla rahmetli karicigim. Bitkin güneşin sabahında uyandım.Rutubetli tavanlı duvarlarda gözlerim.Bir yani küflenmiş aile resmine baktim.Düstü gözlerimde yaslar hatıralarla damla damla resme baktim baktim bagrima bastım.Bir filim gibi sardı geriye yılar aniden.iki oda birde kocaman salon bir kösesinde ocak turlu turlu yemekler hele aksamları baslanırdı konusmalar ondan bundan.Kurulurdu sofralar ve bir alem di cocuklar huzur ve düzen.Yaz aylarında toprak ana ana toprak. sirtlarında bebek karınlarında bebek.tarlalarda bahcelerde güneş kavurucu sıcak. alınlarında toz ve ter kalamazlardı kimselere minnet. Babaların ise omuzlarında yük yükte adeta bir höyük.iyi yada kötü ama mutluluk arkasındaydı o kirik paslı pencerenin

Ferat Atalay

Tramvay

Bu sabah tramvayda saat altı iş yolunda.oturdum camın kenarında dışarıda kar düşer pamuk tanesi gibi ağaçlara.Tıka basa dolu tramvay ,binde birinde çıtıkmaz .Birden fark ettim karşımda oturan kız dudakları kiraz . Saçları kırmızı ve kıvrıcık masmavi gözlerinde ihtiras .Bana bakıyor durmadan bana O güzel gözlerini kırpmadan .Kalbimde bir kıpırtı çaldı hüzünlü notalarla Keman.Aşık oluyorum galiba aşık uyanın ey tramvaydaki insan .ilk defa oluyor bana böyle güzel şey onca geçsede ömrümden zaman .Birden bire bir hüzün çöktü tramvay kızın yüzüne.Kalınca bir kitap duruyordu elinde son yapraklarındaki parmakları ile okuyordu hece hece.Tramvay kızı kör ve zarif bana gündüz ona gece .Gam duymam sana beni görmeden öyle güzel bakarsın bana .Aynı durakta adresimiz ,inerken elinde tuttum farklı olsada kaderimiz.Elerimdeden okudu yüreğimin ruh halini ,parmakları ile şıkıca geçirdi parmaklarımin arasına ve içimden nice kasırgalar coştı.Ben gördüğüme O ise görmediği birine bağlanıyordu.Dışarda uzun uzun yağın karın altında durduk,Anlatıklarımı görmeyen güzel gözler.Birimiz lal birimiz kör işte geldik son durak.

Ferat Atalay

Yalnızlık

Yalnızlık bir uçurumdur, ışıksız karanlıklarda. Yikilmiş bir harabedir selamsız topraklarda. Gecenin zifiri karanlığı gibidir, yıldızlardan , aydan uzak. cansız bir bedendir yatakta. ve yalancı güldür bahçelerde , dalgaların harıl harıl vurmasıdır kıyılara, Güneşin batması karanlıklara gomulmesidir dünyanın . Kundaktaki bir çocuğun inleye inleye ağlaması gibidir ve yaş akamaz göz pınarlarından. Cehenemin derinliklerinden , gün görmez mahkumdur güneşin o eşsiz ışığına. apansızca bir bu tarafa bir o tarafa dalından salanan yapraklar, çölde uçan kartal, ve yavrusunu yuvasında bulamayan bir kuş. Bir annenin karnında başlar yalnızlık. dağların arasında göğe yükselmiş. adeta nöbet tutar gibi ağır dağı misali. ve yağmur yağıdırmayan bulutlar. çorak toprakların ut vermeyen topraklarda başlar yalnızlık.

Ferat Atalay

Yarınlar Özgürlük

Bir çok şey kirkından sonra baslar insanın.Yılların ve yolların ortasındaYim.Karanlık ve aydınlık safhasında. Nereye baksam gözlerime dsms ema.Belirsiz bir yol almısim sonu ya cefa yada sefa.Bagira bagira bagırsam duyarmısın sesimi ey yaradan.Kimse anlamaz dert,ten kederden haldan.Dünden bgne bugünden yarına gelip gecmesin onun bunun krina aclık sefalet yoksulluk olmasın hic kimse zengine kolluk.Ya cileli bir yol yada hileli.Dogruluktan sapmamalı insan sabir etmeli.Ne var ise rizinkından onu yemeli.o zaman görür insan huzur yeri. Bir çok şey kirkından sonra baslar insanın mesela mal, mülk, para pul.Birde alırsın ū c cocuklu varlıklı kari dul.Agalar pasalar yasarsın belli bir zaman.Felek oyunu tezgahlamıs çoktan vakit tamam.Bir de dönüp bakmissin geriye nice gecmis onca zaman.Ve hüzün kalbimin infarkında sıkısmıs ve umut geceyi bile aydınlatırmıs

Ferat Atalay

Yaşamak Dediğin

Yaşamak Dediğin. Yaşamak sadece nefes almak mıdır? Yoksa bir kıza aşık olup hevese kapılmak mıdır. Hayatta gördüklerin midir yoksa görmediklerini görebilmek midir. Yaşamak dediğin kalbin seni yanıltması mıdır yoksa beynin seni aldatması mıdır. İsyan etmek mi, savaşmak mı, barışmak mı yoksa sevişmek mi? Yaşamak dediğin ayakların seni götürdüğü yere götürmek mi? Yoksa bir ömür ellerin sana bakması mı? Gözlerin güzellikleri görmesi mi yoksa kötülöklere çirkinliklere şahit olması mı? Ağzın durmadan çiğneyip çiğneyip yiyemenler senin yediklerin midir?

Ferat Atalay

Yaşamak Yarınlar Yada Ölmek

Mevsimler birbirini ardından gençligimi kovalar.Gönlümün esiri kaldım bendedir kabahat.Ve ask hüzünlü cümlelerde kaldı devrildi sahi mat.Soldu cicekler gazelendi yapraklar, rengarenk ağaçlar dallarında sonbahar.Kapkara bulutlar toplandı gökyüzünün mavisi karaya bū ründü.Gökte asice gürültülü simsekler catisiyor ve gök yüzü ateş ve alev donüldü.Sirtimi yere dayadım uzanmışım gök yüzünü yüzüme sermişim ve yağmur damlaları iki gözümde akti.Ömür dediğin üç gün rüzgar ile sabahdan kalktı.Karanlıklar gözümde ucurum dalgalarla ürpertiler kesik vücudum.Doganin özündedir felaketler ve bir uğultuyla uyanır ilk bahar ve kim bilir nerede ne zaman yutar toprak insanı ve beraberinde götürür hüznü cilesini mutluluğunu.Kayalar catırdar yer yüzünde depremler oyanır toraktan yeniden filizlenir ve güneş yarınlar aydınlık yarınlar umut yarınlar hayat ve özgürdür dünya karanlıktan aydınlığa

Ferat Atalay

Yaşayan ölü

Yaşayanlarla dost olmak! mezardaki ölülerle konuşmak !!! .Yer altında ve yer üstünde iki ayrı bir dünya mı var?Nefes alıp vermek yoksa ruhsuz bir dünyadan ruhlu bir dünyaya göçmek ve ebediyen oradan kalmak,yani karanlıkta hayir aslında hiç korkmadım karanlıklardan ama hep korkmuşumdur yalnızlıktan ve yalnız olmaktan.Mesela insan ölürken yalnız gömülmemeli ya sevdiğin onun yada onun sevdiğinin yanına.Öbür dünya hangi öbür ?başka bir hayat başka bir yaşam yok .Hangi el mürekkeplemiş ellerini ,yaprak yaprak doldurmuşlarsa boş sözcükleri kitaplara ,Kalın ciltlere sığdırılmayan Hayallerden öte değildir.Evet milyarlarca yıldır hep var olmuştur canlılar ,sadece bu dünyanın üstünde içinde demiyecem çünkü yaşam dünyanın üstünde var olmuştur.Peki dünyanın içi boş bir pingpon topu gibi mi ? Gelecek yüzyıllarda sanırım insan oğlu onu çözmüş olacak.İnsan oğlu dünyaya gelmiş en dahi canlılardan ve aynı zamanda en hayvani birer yaratıktır .devamı gelir

Ferat Atalay

Yev zamo devay ma

A ya duevey duevey maya Ay koye koye koye mayi ay gede gedey mayi Ői vitera ni
himey pey ser ehtar ma vita mardi . Ader kevto
ser bonu dy yin Őiyo bindi hevro.Yev Ćino hevniku asmi deyri barmo.In derey hin
niŐon ,nahır bıyo zıva vu veyŐon. Devo bıya bıvayır va hin
govend bigiro zalımı kafir.rayir yay rayiri papor Ćeher pay Őin vitara katir.
Yev zamon ina devod risk pırın bini heton teyro mıclurını .hıngı fıran daruna ser vaŐo
distar geyrani bindi ayru.

Ferat Atalay